

NORDBORNHOLM

Udgaar Tirsdag og Fredag
i Allinge-Sandvig.
Gudhjem, Østerlars, Hasle
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri
Oplag ca. 3500 Eksemplarer

Nr. 134 Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 6 Ø.

Fredag den 11. Juli

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1930

Bjergenes Søster.

Fortælling af Axel Thomsen.

— — —
Fortsat fra Tirsdagsbladet.

„Ja, naturligvis!“

„Aah, De er dum, Signor. Det var bare Logn og Forstillede, som jeg fandt paa for at klare mig. Jeg er en mange Gange straffet Tyvetøs. Saa, nu ved De det.“ Hun vendte sig fra ham og gik videre.

Han blev staaende lidt, som skulde han først betænke sig. Saa gik han efter hende.

„Er De helt fri for mig? Skal jeg forsvinde?“ spurgte han.

„Jeg gaar hjem. De maa gerne gaa med og se vor hyggeligt jeg bor!“

„Hvad bestiller De?“

„I Dag har jeg staaet Model fem Timer i Træk. For Resten syr jeg for en Forretning. Jeg vilde saa gerne leve hæderligt, og de, der ikke kender til nogenting, tror, det er saa let . . .“

„Hvor gaar vi hen? Det er nogle slemme, skumle Gyder, De fører mig igennem. . .“

„Tror De maaske, jeg bor i et Palads paa Corsoen? Aah, hvor er De dum, Signore!“

— — — „Saa, her skal vi op! Ja, Trappen er snavset og mørk. De tør maaske ikke, naar det kommer til Stykket?“

„Hvorfor ikke? Jeg har ingen Penge hos mig af Betydning!“

„De kunde godt have baade Tegnebog og Pengepung fyldte for den Sags Skyld. De var venlig imod mig den Aften, jeg kom galt afsted i Luzern. Fra Dem stjæler jeg aldrig mere, og ve den der gør det i min Nærværelse!“

De kravlede nu op ad den snævre, mørke Trappe, hvor der stank af Snavs og Hvidlug. Hun gik foran. Han hørte hende i Mørket rumstere med en Nøgle i en gammel Laas . . . og saa naaede de da en ganske lille Stue, hvor den skaarerede Petroleumslampe paa den graa Væg blev tændt oven over et grelt moderne Helgenbillede, mens den øvrige Del af Rummet laa i grumset kummerligt Lys.

„Vil De have Vin eller Te?“ spurgte hun, medens hun ordnede sit sorte Haar foran et itubruddt Spejl.

„Tak, ingen af Delene! Nu har jeg jo set, hvor De bor. Vars'god! Han rakte hende en 100 Lire-Seddel.

„Aah Snak!“ lo hun og rystede afværgende paa Hovedet. „Jeg er ingen uartig Pige, det var slet ikke derfor jeg spurgte, om De vilde med. De troede det, ikke sandt? Tyv, fattig Model, anstændig Syerske, uartig Pige! Jeg er ingen af Delene. Jeg spiller bare Komedie for Dem og morer mig baade over Dem og mig selv.“

„Naar De bor her, er De fattig og trænger til Penge“, fastslog den unge Mand fra Danmarks Hovedstad.

„Naa, saa giv mig dem da“, sagde hun og rakte hastigt Haanden ud efter Sedlen. „Men jeg har intet at give Dem til Gengæld, absolut slet intet. I Overmorgen skal De faa Pengene igen.“ Hun saa interesseret paa ham. „Tror De det?“

„Naar De siger det . . .“

Hun rystede paa Hovedet og betragtede ham længe.

„Naa, saa kom i Overmorgen! Skal vi sige til Middag? Ja, her i Syden spiser vi alle Kl. 12. Via Æneas 7, 1. Etage. Mit Navn staaar paa Døren.“

„Paa Døren? Ikke her? Ja men kender jeg nu Deres Navn? Cabriele. . .“

„Nej, nej, nej — Elena Caspari!“

„Jeg tror, De lyver for mig . . .“

„Og dog betror De mig 100 Lire?“ Hun betragtede ham et Øjeblik med mærkelig Ubehag. „Sig mig . . . har De mange Penge, er de rig? For saa har jeg virkelig taget ganske fejl, og saa interesserer De mig ikke det fjerneste mere.“

„Nej, jeg er ikke rig,“ svarede han naturligt og troskyldigt. „Jeg har i Aarevis sparet sammen for at gøre denne Rejse . . . se lidt af Bjergenes Lande . . . lære en lille Smule at kende til Sydens Mennesker, der allerede synes mig saa helt anderledes i Sind end vi mod Nord. Aah, men Bjergene især! De er skønnest paa Afstand, uhaandgribelige, forunderlige Væsener, der skifter i Form og Farve, aldrig ens for Øjet fra Dag til Dag, ja ikke fra Time til Time. Nu en af Dagene rejser jeg videre. Etna og Sicilien naar jeg vel, men Tunis med det brogede Folkeliv, De talte saa begejstret om, maa jeg desværre opgive. Jeg maa nøjes med at rejse hjem over Sydfrankrig og se Pyranæerne. Nej, jeg er ikke Spor af rig!“

Hun havde luttet opmærksomt, siddende paa det fattige Værelses eneste Stol.

„Jeg kan godt lide Dem“, sagde hun uforbeholdent og rakte ham sin Haand. „Jeg har i Grunden syntes om Dem lige fra den Aften i Luzern, da jeg sad over for Dem, og De foreslog Tyven at rejse videre sammen med Dem. Det var vist netop derfor jeg forsvandt.“

„De er mig det mest gaadefulde Væsen, jeg nogen Sinde har truffet.“ udbroød han og tog mod hendes fremstrakte Haand. „Men — — —?“ Forbavset betragtede han de kostbare Ringe paa den fine, velplejede Haand. Først nu lagde han Mærke til disse Hænder. —

„Naa, kom saa i Overmorgen!“ Hun trak Haanden til sig. „Kan De selv finde ned ad Hønsetrappen, eller skal jeg gaa med?“

„Jeg kan selv. Saa paa Gensyn i Overmorgen! Det bliver for Resten min sidste Dag her i Rom.“

— — — Han havde endnu en Gang siddet i den skønne Kirke San Paolo uden for de romerske Mure. Dette store Tempel i sin rene Stil med de to mægtige Søjlerader langs Midterskibets Marmorgavl betog ham ved sin Renhed som ingen andre af Kirkerne i Rom. Her havde han siddet denne Morgen med Solllys legende omkring sig og grublet over Cabriele, Elena, eller hvad hun nu hed. Saa sagde han da sin Søjlekirke Farvel og naaede Via Æneas Nr. 7.

Han studsede. Læste han rigtigt? Jo, det var Nr. 7, tydeligt stod Numeret der. Et fornemt gammelt Palæ fra Renaissancens Tid. Ad

den brede, tæppebelagte Marmortrappe gik han tøvende op til 1. Etage. Elena Caspari stod der paa Navnepladen. Svimmel og forvirret ringede han. En kjolekædt gammel Tjener lukkede op, „De er ventet Signor!“ sagde Tjeneren mildt og venligt, inden han fik noget forstaaeligt fremstammet. Tjeneren tog hans Overtøj og aabnede en himmelblaa Dør, hvorover Apollons hvide Marmorasyn saas i en bronzegylden Niche.

Tøvende stod han i Palæets først Værelse, hvor gamle Vægmaleariers lette og yndefulde Scener i blegede Farver sluttede sig kærtegnende om ham. Inde fra et af de andre Værelser, hvortil Døren stod aaben, kom hun ham i Møde, klædt i en kort, helt hvid græsk Chiton med gyldent Pandebaand om det sorte Haar.

„Velkommen, De Bjergenes Pilgrim,“ smilede hun.

„Er dette saa Deres sidste Forklædning?“

„Hvorfor spørge? Spørger De ogsaa Bjergene, naar de skifter

ket,“ smilede hun og saa ned mod den hvide Dug.

„Hvad vil De, jeg skal gøre andet? Hver Gang, jeg ser Dem, virker De lige troværdigt og tilforladeligt, Men Tyv og fattig Syerske og en excentrisk ung Dame af fornem romersk Slægt kan De dog ikke være paa een Gang!“ Han saa smilende paa hende. „Vil De virkelig fortælle mig at De kan det?“

Hun lo. „Jeg elsker at være forskellige Mennesker . . . at føle mig som forskellige. Men en Tilskuer maa jeg have. Er De vred fordi jeg valgte Dem? De var mig saa indbydende i min Lediggang.“

„Jeg spørger Dem endnu engang. Er dette Deres virkelige Skikkelser? Eller skal jeg opleve endnu flere?“

Hun lo igen. „Mange flere, skal jeg forsikre Dem — hvis De blev her en Tid endnu! Men nu rejser De desværre. Naa, skal vi hæve Taftet, vel bekommelig!“

Da han tog Afsked, rakte hun ham en lukket Konvolut. „Tak for

Igen et nyt Navn og en ny Forklædning! Hvem var hun?

Aldrig skal jeg vide det, smilede han hen for sig. Hvad betyder ogsaa et Navn? Hun var en ung Kvinde . . . som Bjergene, der ses paa Afstand, skiftende skønne uberegnelige, foranderlige. „Bjergenes Søster“ skal hun hede i min Erindring.

Arbejdets Glæde.

— 0 —

Det var forleden Morgen, da jeg tog ind til Fabriken fra mit Hjem i Udkanten af Byen. Jeg kørte med Sporvognen, som jeg plejer.

I sin Tid kørte jeg paa Cykle, men med Alderen er jeg blevet lidt for ængstelig for den store Trafik. Sporvognen var fyldt med Arbejdere. Jeg kendte de fleste af dem, for nu har jeg kørt med den Sporvogn i henvet i Aar. Jeg kunde godt køre ind i en Bil, men dens kolde Fornemhed er mig for ensom, jeg holder af at være i Selskab med Folk. Den Morgen var der en af Arbejderne, hvis Nysgerrighed fik ham til at tage Bladet fra Munden.

„Jeg kan ikke regne ud“, sagde han, „hvorfor De gider rumle ind her hver Morgen i en beskidd Sporvogn. Regn eller Solskin, saa har vi Dem her hver udslagne Dag. Er De ikke snart træt af det? De er jo en gammel Mand, og De er rig. Kunde De ikke finde paa noget, som var nemmere eller grinagtigere?“

„Nej“, svarede jeg, „dette her synes jeg er morsommere for hver Dag, der gaar!“

Han saa paa mig og troede, at jeg var gal, eller gik i Barndom. Men ingen af Delene er Tilfældet.

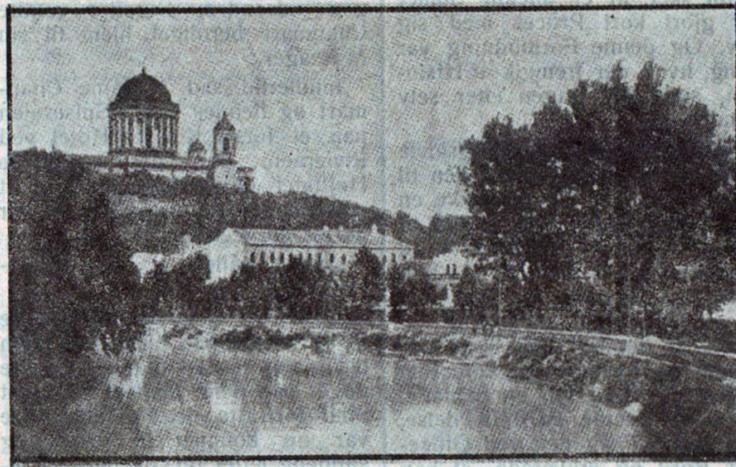
„Jeg kan godt lide at arbejde“, sagde jeg. „Hvad i Alverden skulde jeg bestille, dersom jeg ikke havde mit Arbejde? De synes jeg er en gammel Mand, som nok kunde slaa mig til Ro. Men jeg synes ikke, jeg er færdig med at leve. Og Arbejdet er Livet for mig. Er det ikke en frydefuld Fornemmelse at være med i den store Hær, som hver Morgen haster ind til Arbejdet? Jeg ved nok, at det bare er Mange, som synes, at det bare er en tyngende Tvang, men de har faaet fat i den gale Ende af Ideen; Tænk at høre til dem, som bygger og virker ligegyldigt med, hvilket Arbejde, at røre sine Hænder og se noget skabes under dem, at faa Ideer og sætte dem i Værk, Det ene er ikke fornemmere end det andet.“

„Ja, De snakker godt“, sagde han, „men det er Deres egen Fabrik, ikke sandt?“

„Nej, ikke helt“, svarede jeg, „jeg har økonomisk Interesse i den, men jeg tror ikke, det vedkommer mit Arbejde. Hvad jeg selv tjener paa de Ting, jeg tumler med, kommer ikke i mine Tan-

gemma Reni.“

Med Hajak gennem Europa.

Esztergom med de varme Kilder. Kendt ungarsk Kursted. (Se Tirsdagsbladet.)

for Deres Øjne, som De sagde, fra Dag til Dag og fra Time til Time?“

„Sig mig i Dag, hvem De er!“

„Skal vi ikke spise først!“ lo hun. „Kom nu gaar vi ind til Bordet.“

— Ude paa den aabne Loggia, hvor røde og gule Roser og et Væld af Blaaregn slyngede sig over den sollyse Mur, stod det hvide dækkede Bord med to Pladser over for hinanden. To unge Piger i østlandsk Dragt bar Retterne og Vinen ind. Saa blev de alene. Fra Bordet, hvor de sad, saa de ud mod Sabinerbjergenes grøn-violette fjerne Soldis. Langt borte i en Gade hørtes en romersk Gadesælgers muntre faldbydende Syngen gennem Middagstimens solfyldte Stilhed.

De spiste lidt i Tavshed. Hun hævede sit Glas med gylden Sicilien Vin og ønskede ham velkommen.

Han lagde pludselig Kniv og Gaffel. „Tal nul! Nu vil jeg høre paa Deres sære Fortælling“, sagde han stille og i dyb Forventning.

„Hvad tror De om mig i dette Øjeblik?“

„At De virkelig er den, jeg ser foran mig?“

„Bestandig tror De paa Øjeblik-

Laan! Jeg har vedlagt en lille Billet med et Par almindelige Ord. De aabner først Konvolutten, naar De i Aften sidder i Natekspressen paa Vej til nye Bjerge. Send mig mig et Kort fra Deres Rejse nu og da. Og et sidste, naar De kommer hjem igen til Hverdagen og atter sidder paa Deres Kontorstol.“

„Det skal jeg . . .“

Han stod med hendes Haand i sin.

„Vi er omtrent lige gamle vist“, sagde hun smilende. „To aldeles forskellige Væsener, forskellige vist i alle mulige Retninger som Nat og Dag, og De maa gerne være Dagen. Og dog to Mennesker af ganske samme Stof.“

„Og helt dæmpet tilføjede hun: „Men jeg kan godt lide Dem!“

Da han sad i Ekspressen i en umagelig overfyldt 3. Klasse Kupe brød han den duftende Konvolut. Stør var i Sandhed hans Forbløffelse, da han i Stedet for at finde sin 100 Lire-Seddel saa et helt lille Bunt af meget store Penge-sedler. Paa det medfølgende Kort stod kun dette:

„Bær over med mig, De Bjergenes Pilgrim, dersom De synes, at denne Rolle ikke helt klædte mig. Jeg har desværre ikke Bjergenes skønne Evne, som De talte om.“

ker Dagen lang. Det er selve Virksomheden, som er min Glæde, dens Trivsel, som ligger mig paa Sinde".

"Dersom De havde staaet ved en Perssemaskine i sejsten Aar og presset Bunde til Blikkedler, saa var De vistnok færdig med den Interesse. Saa ligger Glæden eller rettere Skuffelsen, i Pengekonvolutterne Fredag Aften, naar De skal til at regne ud, om der kan blive Raad til nye Sko til Hans Peter i den kommende Uge".

"Har De nogensinde interesseret Dem for det Arbejde? spurgte jeg.

"Nej", sagde han, "saa skulde jeg da have haft en Hjerne ligesaa flad som Blikbundene".

"Det er vist der, Fejlen ligger. Jeg kan fortælle Dem, at jeg begyndte med at dreje Hjulet for en gammeldags Rebslager og fandt, at det var et stort og interessant Studium og afpassede Hurtigheden efter hans Bevægelser. Da jeg forlod ham, sagde han, at han aldrig nogensinde havde haft en saa intelligent og forstaaende Hjuldrejer. Men den Røs var nu ikke stor, for det er et Arbejde, man benytter aandssvage Idioter til. Og da jeg kom i Lære, bejsede jeg Stoleben i to Aar. Det var ikke morsomt; men der var saa mange andre Ting i den Fabrik, som interesserede mig, og efterhaanden kendte jeg hele Arbejdet ud og ind. Jeg vidste i Løbet af faa Aar alt angaaende hele den Virksomhed og dens Forretning baade her og udenlands. Medens jeg bejsede Ben, tænkte jeg paa, at de kunde gøres skønnere af Form, og at Arbejdet kunde ordnes anderledes, saaledes at det blev nemmere og hurtigere. Og naar jeg nu har min egen Fabrik, saa er det ikke fordi nogen har hjulpet mig, men udelukkende fordi jeg havde Interesse for mit Arbejde og Glæde ved det".

"Det er jo ikke Alle, som kan blive Fabrikanten", sagde han direkte uden at gaa ind paa min Forklaring.

"Nej", svarede jeg, "det kan nok være, at jeg har haft Held med mig, men dersom jeg ikke havde slidt og glædet mig over Sliddet, saa var det nu alligevel ikke lykkelig. Nu er jeg jo over Halvfjers og jeg arbejder hver Dag af alle Kræfter. Men De kan stole paa, at dersom det var gaaet galt med min Virksomhed, saa vilde jeg have taget fat paa en ny, og dersom jeg i Dag skulde staa og presse Blikbunde til Kedler, saa vilde mine Tanker være ved det Arbejde med samme Glæde. Jeg kunde tænke paa, hvor nu de Kedler gik hen, ud i de smaa Hjem eller til en Herregaard paa Landet om en smuk Kokkepige eller en gammel rynket Kone vil lytte efter, naar det begyndte at dampe eller maaske fløjte. Og jeg vilde glæde mig over hele den store Virksomhed, jeg arbejdede i og over, at jeg havde Del i det, selv om den var nok saa ringe. Og jeg vilde ganske sikkert ogsaa tænke paa, om jeg ikke kunde faa endnu mere Del i det Arbejde, om jeg ikke kunde gøre noget, der kunde hjælpe det frem, gøre det smukkere, bedre, billigere og maaske vilde jeg finde noget andet indenfor Virksomheden, som jeg havde mere Lyst til at gøre. Og dersom jeg havde gjort mit nuværende Arbejde samvittighedsfuldt, tror jeg nok, jeg skulde finde Lejlighed til at komme frem til det ogsaa. Kender De den Anekdotte om Jernbanearbejderen, som kom op til Direktøren for Jernbaneselskabet og forlangte Lønforhøjelse? Nu havde han været i

Selskabets Tjeneste i over tyve Aar og mente, at han kunde forlange Paalæg.

"Og De har ikke faaet nogen Lønforhøjelse i alle de Aar?" spurgte Direktøren.

"Nej", svarede Arbejderen.

"Men det er jo meget mærkeligt. Sig mig, hvad bestiller De?"

"Jeg gaar rundt med en lang Hammer og staaer paa Hjulene, naar Togene kommer ind."

"Hvorfor gør De det?"

"Det ved jeg ikke," svarede Arbejderen.

Historien melder ikke noget om hvor vidt Arbejderen fik Lønforhøjelse. Men vilde De have givet ham det?"

Sporvognen standsede i det samme.

"Ja nu skal jeg af," sagde min Morgenrejsefælle, "men jeg skal tænke over det til i Morgen."

Da Spillebanken blev sprængt.

—o—

En Journalist interviewede fornylig en ældre Mand i Nizza om den Tid, da Manden havde været Croupier i Spillebanken. Han fortalte bl. a. om en ung fransk Officers Sprængning af Spillebanken under meget ekstraordinære Omstændigheder i 1920.

Dag efter Dag havde en ung Husarløjtnant siddet ved Spillebordet og tabt uafbrudt, fortæller Croupieren. Han havde lige arvet en Formue efter sin afdøde Moder, og der var kun en lille Sum tilbage — nogle Hundrede Francs. En Eltermiddag mistede han ogsaa disse Penge, og kridhvid i Ansigtet vaklede han ud af Spillesalen. Han rystede over hele Kroppen, og det var øjensynligt, at han havde mistet Kontrollen over sine Nerver.

En af vore Detektiver fulgte ubemærket efter ham; thi det er jo før sket, at en uheldig Spiller har gjort kort Proces med sig selv. Og denne Formodning var rigtig, hvad der fremgik af Historien, som han Dagen efter selv fortalte mig.

Da han havde spillet sin sidste Seddel bort, gik Officeren hen til Paradiso-Kafeen for at drikke en Kop stærk Kaffe, komme lidt til Ro og skrive et Afskedsbrev til Søsteren i Paris. Han havde kun siddet faa Minutter paa Terrassen, da en Orientaler, øjensynlig en Inder, at dømme efter hans Udseende og Klædedragt, kom hen til ham og bad om en Samtale. Uden at afvente en Indbydelse, slog Inderen sig ned ved Officerens Bord og erklærede, at han vidste, hvad der var i Vejen, og da han var en svoren Modstander af Selvmord, vilde han redde den unge Mand paa den Betingelse, at han gav sit Æresord paa aldrig at spille mere.

Uden at vide, hvad han gjorde, rakte Officeren ham Haanden, som Inderen gav et let Tryk. Med Haandtrykket fulgte to Hundre francsedler, og derefter bad han Officeren følge med. Paa Vejen til Spillebanken gav han den unge Mand nogle Anvisninger, som han nøje skulde følge.

Hvad der derefter fulgte, saa jeg med egne Øjne, fortæller Croupieren. Inderen stillede sig bag Officeren. Hans Blik fulgte uafbrudt den rullende Kugle, og idet han skarpt koncentrerede sine Tanker, hviskede han efter faa Øjeblikkes Forløb: "Sæt 100 Francs paa zero".

Officeren gjorde dette, og zero kom ud.

Atter saa Orientaleren skarpt paa Kuglen, og derefter hviskede han: "Sæt alt paa rødt".

Ogsaa denne Gang vandt Officeren. Yderligere fire Gange gentoges dette. Derefter gjorde Inderen en Pause. Da han atter stirrede intenst paa Kuglen, sagde han: "Sæt Maksimum paa Nr. 5".

Det sælsomme Spil havde samlet al Interessen i Cassinoet. Da Nr. 5 kom ud, sprang alle op fra deres Pladser, og et Raab hørtes.

Banken var sprængt. Inderen klappede den unge, skælvende Officer paa Skulderen og forlod derefter Casinoet for ikke mere at vise sig.

En Efterlysning pr. Radio.

—o—

For Monsieur Theophile Chaumart, der er Ejer af en stor Radioforretning i Paris, var en Dag i Begyndelsen af Maj en sand Tycho Brahes Dag. Straks om Morgenen udeblev Bogholderen; dette var dog ikke saa galt; men da Chaumart kom hjem til Middag, var ogsaa hans Hustru borte, og det var værre; ganske vist var hun ude over den første Ungdom, men hun var en charmerende og lokkende Kvinde. Noget misforstået rystede den ensomme Ægtemand paa Hovedet, men da Manden stod anrettet paa Bordet, regnede han med, at Hustruen vel maatte komme igen før eller senere.

Større blev hans Forbavselse imidlertid hen paa Aftenen, da han vendte tilbage til Forretningen og opdagede, at Pengeskabets Indhold, 150,000 Francs, ogsaa var borte. Nu var Sagen lige til: Bogholderen havde ikke blot røvet hans Hustru, men ogsaa hans Penge.

Fnysende af Vrede gik Chaumart den hele Nat op og ned ad Gulvet i sin Lejlighed, og den følgende Morgen begav han sig til Radiofoni-Sendestationen og fik for en klækkelig Betaling udsendt følgende Efterlysning til alle Verdenshjørner:

"Jeg, Radioforhandler Chaumart, bekendtgør herved, at jeg ikke betaler min bortrømte Hustrus Gæld. Samtidig bekendtgør jeg, at jeg overfor Politiet har anmeldt hendes mandlige Ledsager for Tyveri. Madame Chaumart er 159 cm høj, har graa Øjne og rød-blondt (farvet) Haar osv. . . ."

Ogsaa Bogholderens Signalement angaves meget nøje. Og hvert Kvarter skulde Efterlysningen udsendes. Derefter vendte Chaumart beroliget hjem til sin Modtager.

Imidlertid sad Madame Chaumart og hendes Ven i Spisesalen paa et første Klasses Hotel ved Rivieraen. Den der opstillede Højtaler havde lige gengivet et spændende Sportsresultat, da der hørtes en Stemme:

"Hallo, hallo . . . Jeg, Radioforhandler osv. osv. . . ."

Blege og rystende stirrede de to bortrømte paa hinanden. Men det gjaldt om, at ingen mærkede noget paa dem. Med et tvungent Smil fortsatte de Maaltidet. De var nu kommet til Osten og aandede lettet op, da den frygtelige Stemme atter lød: "Hallo, hallo . . . Jeg, Radioforhandler osv. osv."

Nu gik det ikke længere. Madame Chaumart brast i Taarer, Benene rystede under hendes Ledsager, og samme Aften tog de tilbage til Paris, hvor de forsøgte at fremstille Eventyret som en Spøg. Chaumart tog sin Mage til Naade igen, men Bogholderen maatte betale Omkostningerne ved Spøgen. Han mistede ikke blot den bedaaende Madame for stedse, men ogsaa sin Plads, og dertil fik han tre Maaneders Fængsel for Tyveri.

Odense i Dag.

—o—

Odense By forbereder sig til store Festligheder i Anledning af 125-Aaret for H. C. Andersens Fødsel i Dagene 11.—12. og 13. Juli.

Odense er ikke til at kende igen!

Fra hin fagre Solskinsdag, da Frigga begejstret raabte: Odin se! og til i Dag, da Byen selv siger: Kom og se! er der foregaaet en mægtig Udvikling.

Naa, dette er intet Under. Det ved enhver. Men hvad der er et Under, og hvad den Fremmede ikke kender, det er den, der er sket i Byens Fysiognomi i Efter-

krigstiden, i de sidste halve Snes Aar.

Odense er forskønnet, Odense er forstørret, Odense er forbedret. Det er synbart for alle, mest for Folk, som ikke har set Byen i de sidste Aar. De kommer, studser og undrer sig. Kom selv og overbevis Dem om, at Forandringen er berettiget. Kom herover i denne H. C. Andersen helligede Sommer.

En moderne By i rivende Fremdrift er Odense. Man kalder Kanalen dens Livsnerve, og med Rette, thi hertil kommer og herfra gaar det, der betinger Byens industrielle, merkantile — og som Følge heraf — ogsaa kulturelle Liv. De rygende Fabriksskorstene, de snurrende Hjul, de store flotte Butikker, skønne store Forretningsbygninger, Villakvaterernes Idyl — alt bunder det i Odense Kanal og Havn.

Man kaldte Byen Etatsraadens By. — Nu regerer Konsulerne. Hver 4. Forretningsmand er Konsul. Det nivellerer det sociale Niveau, Stands- og Klasseforskelle udviskes. De faa Slægters Regeringstid er omme. Nu styrer Folk selv sin By. Et underligt Folkestyre, siges der. Ukendt i alle andre danske Industrier. Konservatismen har jo Flertal. Vel, men sagtens kun, fordi Folket selv vil det saa. Den jævne Mand elsker den lave Skat, som Byens Borgmester, H. Chr. Petersen, har sat en Ære i at holde nede nær 5-Tallet. Hvilket hidtil ogsaa er lykkedes ham!

Men der udrettes heller ikke noget, siger Socialdemokraterne: Vi mangler Skoler, vi mangler Svømmehal, Stadion, Lys og Skønhed. De Konservative svarer: Det kommer altsammen, ta' den med Ro, Rom blev ikke bygget paa een Dag. Og begge Parter har Ret! Der er momentvis Fedtethed i de kommunale Dispositioner. Til andre Tider dog virkeligt Storsyn. Man faar en Kæpekikkert til 30,000 Kr. foræret, men den rustes paa et Loft. Observatorium har man ikke Raad til. Og Mindehallen for Byens Æresborger kom først, da Thomas B. Thrige traadte til. Til Gengæld har man nu projekteret et nyt stort Elektricitetsværk, som bygges med Fremtiden og hele Fyn for Øje, og man har lavet Fjernopvarmning under Torve og Gader. Snæversyn og Fremsyn i eventyrlig Blanding.

Men svigter Kommunen maaske paa visse Omraader, saa præger Borgerne selv paa andre Byen og dens Udseende. Store, flotte Bygningskomplekser rejser her og der, de giver og har alt givet Byen et større, elegantere og overlegent Præg. Det provinsielle forsvinder. H. C. Andersens Tid er borte, kun i Hans Jensensstræde m. v. er Duften tilbage. Det moderne Liv med dets Krav har favnet Byen, hvis centrale Dele som en Puppe har sprængt Fortids Hylster og nu stråler i moderne Pragt, med monumentale Facader og Tage, der stræber mod Himlen.

Denne Udvikling har medført ogsaa en Forskønnelse og forøvrigt tiltrængt Forbedring af Byens Gader og Færdselsforhold. Et intensivt Arbejde er i de sidste Aar gjort paa dette Omraade, og naar Lysene nu er tændt i den indre By, da spejler de sig i Asfaltens blanke Flade. Brede, gode Gader, der er naaet ved Udvidelser, Nedbrydninger og Nyanlæg. Den Fremmede vil straks opdage det.

Og inden i og uden om Byen med dens travle Liv, dens Fortids stolte Levninger, og dens Nutids ikke mindre stolte Virke ligger Naturen skøn som intet Sted. I ingen dansk Provinsby findes saa henrivende Parker, saa bedaaende Anlæg som i Fyns Hovedstad, og de er, trods Strejker og paastaet Karrighed fra oven, velholdte, og en Øjenes Lyst, en Pryd for Staden. Kom i Sommer og se!

At Byen er vokset saa enormt i den sidste Menneskealder skyldes ingenlunde — Indlemmelse. Tværtimod! Det skyldes dens Borgeres Initiativ, Foretagsomhed og Flid. Da Kong Christian den Niende omkring Aarhundredskiftet personlig indviede den udvidede

Kanal, undrede Majestæten sig saare over de mange Børn, der stod opstillet langs Bredderne. Han spurgte hvorfra de dog kom? Og det underdanige Svar lød: Deres Majestæt, Byen har forberedt sig paa denne Fest i mange Aar!

Og saadan er man bleven ved med Udvidelser, Indvielser og Forberedelser! Resultatet ses i Dag.

Ogsaa til H. C. Andersen-Festerne er der truffet store Forberedelser. Byens Indbyggerantal er nu oppe paa de 60—70 Tusinder.

Der arbejdes i det moderne Odense. Det viser alle mulige Statistiker. Og der festes i Odense. Det vil Sommeren vise. Kom og se! Vi indbyder alle, baade Store og Smaa — til Festen for H. C. Andersen.

Civis.

Fra Dag til Dag.

—o—

Den stærke Storm,

der har varet næsten hele Ugen og var Aarsag til Flyvekatastrofen syd for Dueodde, hvor 5 Mennesker druknede, kæntrerede ogsaa en Lystkutter i Sundet. Baaden sank, og mindst en Mand menes at være druknet.

Bornh. Udstykningsforening

holdt i Torsdags Generalforsamling paa Højskolen. Regnskabet godkendtes og Bestyrelsen genvalgte.

I Allinge-Sandvig

blev der forrige Aar viet 15 Par. Der fødtes 50 Børn, 34 Drengene og 16 Piger, og døde 25 Mænd og 22 Kvinder.

Store Bondedemonstrationer

har fundet Sted i Finland.

Sagfører Rømer i Søby

har standset sine Betalinger. Underskud godt 100,000.

Frederiksberg

Kommune har overdraget alle sine Boligejendomme til et nydannet Boligselskab.

Ræbildfesten

var besøgt af 30—40,000 Mennesker.

Grindringsliste.

Allinge-Sandvig.

Afholdelsesforeningen: Jm. Karetmager Andr. Pedersen.

Aldersrenteudv.: Jm. Murer Edv. Holm.

Blaa Kors: Jm. Murer Edv. Holm. Borgmestertorvet 2—4 Østn.

Brandinspektør: Smedem. Carl Petersen.

Bornholms Brandforsikringsklub Sognekom. Alfred Larsen.

Dampflibsexpeditionen, aaben ved Stibenes Antokst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.

Folkebiblioteket (Borgerstolen 1. Sal Læsestuen) Søndage fra 5—9 Østn. Ublaen Mandag og Fredag 7—8, samt Tirsdag 3—4.

Folkeregistret: Kommunekontoret, Good Templar Ord.: Jm. Carl Lindgren.

Hjælpekasen. Form. Frk. Petra Møller. Kasserer Fru Afr. Petersen.

Jernbanens Varehuset aaben for Gods 8,30—12 og 2,30—6.

Ræmmentorvet 10—12 og 2—3. Lørdag tillige 6—8

Rirkevargen 3—4.

Laane- & Distriktoabanten 2—4 Østn.

Postkontoret Allinge Søndage 9—12 og 2—6. Sandvig 9—12 og 3—6.

Politi. E. N. Larsen, Allinge, E. P. Mouritsen, Sandvig. Kontor Strandvejens.

Storstenfjer E. N. Nielsen.

Tlf. Hasle 43.

Sparekasen 9—12 og 2—4

Stempelfilial i Sparekasen 9—12 og 2—4

Branddirektøren do.

Statsanstalten for Livsforsikring ved Statensf. Hofved. Kontortid: 9—12 Jm.

Engelhuslægen 8—9 og 2—3.

Engelhuset. Besøgstid 11—12 og 4—5.

Engelhuset Jm. Vager P. Holm. Kasserer Herm. Mortensen.

Telegrafstationen 9—12 og 2—6.

Toldkammeret 8—12 Form. 2—5 Efterm.

Turistforeningen Efterbødet „Bornholm“. Jm. Ræmner Mortensen.

Anton Sonnes Ligkisteforretning

fortsættes uforandret.

Ligtøj og Ligsenge paa Lager. Ordning af Begravelser.

Agnes Sonne.

H. Th. Mortensen.

Maskinsnedkeri, Allinge.
Tlf. 47.

Urglas.

De nye Urglas, som ikke kan slaas i Stykker, har jeg paa Lager i alle gangbare Størrelser og sættes i paa faa Minutter.

Conrad Hansen, Allinge

Tlf. 140

Guld-, Sølv-, Plet-, Tin- og Nikkelvarer.

Tlf. 140

Stort Udvalg.

Gode Varer.

Priserne billige.

Hos Jens Hansen i Allinge

er det det rigtige Sted at købe sin Beklædning. — Der er stort Udvalg og billige Priser.

Alt til Beklædning.

saavel færdige til Brug straks — som Metermaal af alle Slags, baade til voksne og Børn.

Særlig anbefales:

Klædninger, imprægnerede Sommerfrakker, Arbejdstøj samt Ride- og Fiskerbenklæder, Hatte og Huer m. m.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERN-TOBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Nye selvaflæggende

Staal-Hesteriver

8 Fod med 30 x 2 Tænder af meget solid Kvalitet sælges fra Lager paa særdeles gode Vilkaar. Stor Rabat pr. Kontant.

De almindelige **Reserveedele** til

Deerings Høstmaskiner

er paa Lager — eller skaffes meget hurtigt.

Nordlandets Handelshus.

Meget fine, tørre Gulvbrædder

Fyr eller Gran efter Ønske. Alle Længder dansk Maal sælges paa særdeles billige Vilkaar.

Billige, svære Brædder til Staldbrug og rigtig gode, fuldkantede Udskudsbrædder

sælges til de nye, billige Priser

Nordlandets Handelshus.

Den rigtige Tagtjære,

som gør fuld Nytte er P. Rønning & Gjerløffs

Linoleumstjære,

som sælges i store og smaa Tønder samt i Spande. — Alle Slags **finsk Tagtjære, Linoleum, Træfarver** til udvendig Brug samt **Oliemaling** sælges til smaa Priser.

Nordlandets Handelshus.

Stort Udvalg af prima Kvalitet

STRØMPER

Uld
Silke
og
Bomuld
Bedst og
billigt

**NORLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**

Landauer udlejes.

Landauer (paa Gummi) udlejes billigt.

Vognmand Pedersen, Nygade. (overfor Hotel Allinge).

Sandkaas Strandpavillon.

Koncert & Dansant

Lørdag d. 12. ds. fra 9—12.

Musik: Rømers Duo.

Gratis Entree.

Slagteriets Udsalg, Allinge.

Friske Varer Onsdag og Fredag.

Fersk Flæsk, Karbonade, Mørbrad.

Medisterpølse, Fars.

Bayerske Pølser, Knæpølser

Kogt Skinke,

hjemmesmeltet Fedt.

Forskelligt Paalæg.

Dina Sørensen, Tlf. 38

Ny lukket Bil

udlejes.

L. P. Olsen, ved Tejn St.

Tlf. All. 59 kan foreløbig benyttes.

Prima Kvaliteter

alle Modefarver

HATTE

i
Stort
Udvalg

Billige
Priser.

**NORLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**

Udpantning

for resterende Skatter og Afgifter til Allinge-Sandvig Kommune for **2. Termin (Juni) 1930** paabegyndes **Onsdag d. 16. Juli d. A.** og fortsættes uafbrudt saa længe der er Restancer for ommeldte Termin.

Allinge-Sandvig Byraad,
d. 10. Juli 1930.
M. Bloch.

Alt Smedearbejde

udføres hurtigt og til rimelige Priser.

Smed Grønval, Olsker.

En ligefadings

Fjedervogn,

passende til Islænder eller Russerhest, sælges billigt.

Nogle Stk. magre Søer ønskes til Købs.

A. Frederiksen.

Hotel „Allinge“, Tlf. 25.

Personkørsel

udføres med ny lukket Chevrolet

Poul Nielsen

Tlf. 145 ved Lindeplads, Allinge

Olsker Motorværk

Møde hos E. Madsen, MANDAG d. 14. Kl. 7.30. Event. Forhandling om Opløsning af Selskabet.

Generalforsamling

Allinge-Sandvig Sygekasse og Allinge Stenværkers Sygekasse afholder fælles Generalforsamling paa Forsamlingshuset „Hammershus“ TIRSDAG den 15. Juli Eft. Kl. 8 med Dagsorden:

Vedtagelse af Vedtægt for Sygeplejeforeningen. — Valg af Bestyrelse til do.

Ny 4—5 Personers

Chevrolet-Bil

udlejes til moderate Priser.

Charles Pedersen. Tlf. Allinge 118

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentskrivning, Dødsbehandling m. v.

Kontor i Allinge:

(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).

Træffes personlig hver Fredag Form.

Lysttur

til Christiansø

med s/s HAMMERSHUS

Onsdag & Fredag.

Fra Allinge 9³⁰, fra Gudhjem 10³⁰

Retur fra Christiansø 14³⁰.

Pris 4 Kr.

Lystturen Christiansø har Togforbindelse med alle bornholmske Jernbanestationer, hvor gennemgaaende Billetter faas for Skib og Bane Tur-Retur 5 Kr.

SIMRISHAMN.

Afgang fra Allinge Kl. 9

Mandag, Tirsdag, Torsdag, Lørdag.

Retur fra Simrishamn 16⁴⁵.

Afg. Søndag fra Allinge Kl. 8 og 19.

Retur fra Simrishamn 11 og 22⁰⁰.

Billetter faas i Dampskibsselskabet Østersøens Kontor, Tlf. Allinge 75, eller Turistbureauet Sandvig, Tlf. 100.

Pris Tur-Retur: 1 Dag 5 Kr.,

2 Dage 6 Kr., 30 Dage 8 Kr.

Benmel.

Godt, tørt Benmel er til Salg. 10 Kr. pr. 100 kg. Tlf. 79.

Fodermelsfabriken, Nyker

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa

3 Mdrs. Opsigelse 4,5 pCt. p. a.

Alm. Sparekassetilkaar 4 -

Folio 2 -

i Forsørgelsesafdelingen 3,6 -

hvortil Præmie, hidtil 2,4 -

Fest- og Bryllupssange

leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Den fikse Sko

med den gode Pasform faas i

C. Larsens Skotøjsforretning, All.

7 Pers. Turistvogn

udlejes billigt.

Tlf. Allinge 53 kan benyttes.

Johs. Marcher.

Gruppe-, Industri-, Portræt-,

Interieur-, Sports-, Illustrations-, Heste- og Kreatur-Fotografering udføres overalt paa Bornholm uden ekstra Vederlag for Befordring.

Kaare Rasmussen.

Tlf. Rønne 526.

Forstørrelser efter gamle Billeder udføres paa egen Forstørrelsesanstalt.

Last- og Personkørsel

udføres.

Karl Christensen.

Tlf. Hasle 99.

Koncert - Dansant

Strandslot

Tirsdag, Torsdag Lørdag.

H. Reiner.

Blanchs Hotel

Søndag, Onsdag, Fredag.

M. Koch.

Elegante Visitkort

50 Stk. med Navn 2 Kr.

Allinge Bogtrykkeri.

Hver Onsdag og Søndag

mødes vi paa

Turisthotellet.

Koncert — Dansant.

Nic. Koefoed,

Skræder- og Herreekviperingsforretning, leverer gode Varer til billige Priser. Tlf. Klemens n. 44 x.

Senge og Madrasser.

Feltseng m. 18 Fjædre 10,00

do. 36 — 15,75

Hessiansmadrasser

pr. Sæt 7,50 og 9,25

Stribede Stout do. 13,50

Barnesenge i stort Udvalg

fra 9,50

Vattæpper, Uldtæpper

til billige Priser.

Magasin du Nord

ved Victor Planck, Allinge.

Leverandør til Vare- og

Landbrugslosteriet.

Lukket 5 Pers. Bil

udlejes. Tlf. All. 8y kan benyttes.

Villy Jensen, Tejn.

Hjertelig Tak

for udvist Opmærksomhed ved vort Bryllup.

Grøthe og Thorvald Staffensen.

Math. Kofoed, Vesterg. All.

anbefaler sig med alt Snedkerarbejde. Saavel nyt som Reparation udføres solidt og billigt.

Abonnement

paa

„Nordbornholm“

kan i Hasle tegnes i

Marckmanns Kiosk,

hvor ogsaa løse Nr. kan faas a

5 Øre.

Hasle

fotografiske Atelier

— BERGHAGEN —

Optagelse paa Atelieret indtil

Kl. 9 Aften — ogsaa Søndag!

Hurtig Ekspedition. Billige Priser.

(Forudbestil Tid — Tlf. Hasle 66).

Biler

udlejes. 4—5 og 12—14 Pers. nye Vogne. Billige Priser.

Lastkørsel udføres.

E. Hansen, Tejn. — Tlf. Rø 57 x.

7 Pers. Turistbil

udlejes

E. Ipsen, Havebo, Allinge

Tlf. 147.

Onsdag den 25de Juni

aabnede Undertegnede

en Fiskeforretning

i fhv. Skræder Wesths' Ejendom

og anb. fersk, røget og salt Sild.

Rødspætter, Aal, Laks m. m. bedes

saa vidt muligt bestilt Dagen før.

Chr. Jørgensen.

Tlf. Allinge 28.

30 Stakke Kløverhø

er til Salg eller Bytte med Lødevkier.

V. Sørensen, „Borre“.

Allinge-Sandvig Haand-

værker- og

Industriforening

afholder sin ordinære Generalforsamling

Tirsdag d. 15. Juli Kl. 8

paa Teknisk Skole med sædvanlig

Dagsorden.

Bestyrelsen.

Slaget Fjerkræ

leveres efter Bestilling.

Frits Hansen. — Tlf. Allinge 148.

Fine Pelskaniner

sælges billigt.

A. Løfholm, Klemensker.

Chaiselongue

sælges billigt

Messen. Allinge.

Kofoed & Mortensen

Byggeforretning

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Det syngende Landskab

Fortælling fra Konstantinopels Natliv ved Axel Thomsen.

—0—

Fortsat.

III

Lidt over Kl. 4 i det første uklare Morgenlys bragte en lille Baad de to ombord paa Dampren. Han gav hende sin Ene-kabine, for der at skjule hende, indtil han kunde faa talt med Kaptajnen. Selv vandrede han op og ned ad det stille Promenade-dæk, sad lidt i Salonen, blundede og fo'r op igen.

Kaptajnen, som han kendte lidt til fra Samtaler ved Bordet i Middagsalonen, hørte taalmodigt paa ham.

„Ja-a, Ingeniør, dei er unægtelig en usædvanlig Historie. Men som skjult eller hemmelig Passager — det gaar ikke her. Som Kahytsjomfru — det maa Chefhovmesteren tage Bestemmelse om. Hvorfor ikke som almindelig Passager?“

„Hun har ingen Penge, ejer intetsomhelst. Jeg har tilbudt at betale Billetten, men det vil hun slet ikke høre Tale om. Jeg synes, det lille Træk taler til hendes Fordel.“

Kaptajnen trak paa Skuldrene. „Jeg tror, De skal opgive Deres eventyrlige Forehavende.“

„Jeg synes, det er hjerteløst, naar Skæbnen saaledes . . .“

„Skæbnen? Garanterer Skæbnen ogsaa for hendes Paalidelighed og Sandfærdighed. — Hun er vel smuk?“

„Ja!“

„Og De er en ung Mand . . . naa, men hendes Pas maa være i Orden, ellers kan hun ikke være her ombord, hvad enten hun er Passager eller Kahytsjomfru“. Han gav Ingeniøren Haanden. „De undskylder mig, Pligten kalder mig til Arbejde!“

Ilse West fik Pas og blev Kahytsjomfru, saaledes, som hun helst ønskede det. Chefhovmesteren, en graasprængt Herre, stod ikke for de Øjne og det taarefyldte Blik fra en ung dansk Kvinde i Nød.

Paa Skibet, hvor den hele Sag forblev en Hemmelighed for baade Personale og Passagerer, mødtes de kun i Ny og Næ i de smalle Kabinegange. Smuk var hun . . . afgjort den smukkeste unge Kvinde paa det hele Skib . . . og hans Hjerter havde hun vundet. Alligevel, han vilde ikke benytte sig af hendes Taknemmelighedsfølelse, ikke blande Flirt og Erotik ind i dette. Ridderligt vilde han bringe hende tilbage til Danmark uden skummel Bagtanke om Løn og Betaling i nogensomhelst Form. En god og uselvisk Handling havde han vel Raad til at gøre i sit Liv . . .

„Vil De ikke med paa Karneval, Frk. West? Vi skal have Karneval her ombord paa Lørdag Aften. De kunde let maskeres, saa ingen kunde kende Kahytsjomfruen, og dog vedblive at være den kønneste af alle unge Damer paa Skibet.“

Hun rystede smilende paa Hovedet. Men det, han vilde sige hende, forstod hun, og Øjnene takkede ham.

Karnevalsaftenen blev en stor Begivenhed paa Skibet midt ude paa Havet. En meget dansende og feteret ung tysk Dame af rig Familie var saa uheldig at miste sin Taske med indkøbte orientalske Smykker og en hel Del Penge-sedler. Hun havde letsindigt hængt den og sit Overstykke fra sig i Korridoren til 1. Klasses Salon. Da hun en halv Time efter kom tilbage til Stedet, fandt hun sit Overstykke, men ikke sin Taske. Den næste Dag hørte man Passagererne indbyrdes tale lidt om det — men det blev dog hurtigt glemt ved Tanken om, at man ved Middagstid anløb Albanien lille maleriske Bjergby.

Smaabaade førte Passagererne til Land i straalende Solskin. Ingeniøren stod i en af Baadene og vinkede med sit Lommetørklæde ud mod Dampren. Ingen anede, hvem hans Hilsen gjaldt. Men Ilse West stod lænet mod Mellemdækkets Rælling og vinkede uset til ham.

IV

Da alle Passagererne var fra Borde, gik Kaptajnen ned til Chefhovmesteren. „Har De hørt om Tyveriet i Nat? En Dame-taske med Juveler og ca. 3000 Rmk. stjaalet under Karnevallet.“

„Ja, jeg hørte det i Morges. Det er meget kedeligt . . .“

„Tag en af Underhovmestrene med“, fortsatte Kaptajnen, „og undersøg, mens hun ikke er til Stede, hendes Kabine . . . hende, De ved, Kahytsjomfruen fra Galata.“

„Kaptajnen mener da ikke —?“
De vekslede et Blik. Kaptajnen trak paa Skuldrene.

Et Kvarter Tid efter aflagde Chefhovmesteren Rapport hos Kaptajnen: Tasken fundet med Smykker og ca. 3000 Rmk. Iøvrigt fandtes i et Hul i Kabinens Madras en Pengesum i forskellige Landes Mønt af vel omtrent et Par Tusinde danske Kroners Værdi.

„Hvad skal vi gøre?“ spurgte Chefhovmesteren synlig rystet.

„Tasken med Indhold tager De i Deres Varetægt, til Ejerinden kommer ombord igen i Aften. De siger, den er funden og leveret Dem. — Pigebarnet sættes i Land nu med det samme. De Penge, hun har i fremmed Mønt, kan vi ikke godt nægte hende at tage med sig, skønt de jo sikkert nok er erhvervede paa tvivlsom Maade. Hendes Pas derimod fratager vi hende. Hun maa i det fremmede Land, hvor hun landsættes, klare sig uden Pas. Det giver sikkert Ubehageligheder for hende — store, vil jeg antage — men er dog en naadig Straf for et afsløret gement Tyveri.“

Da Ingeniøren sammen med de øvrige Passagerer ved Aften igen kom ombord, blev han forundret over ikke at møde Ilse West i Kabinegangen . . .

Ved Mørkets Frembrud sejlede Skibet mod Venedig.

Den næste Morgen saa han hende ikke. Hun plejede at staa i Kabinegangen og sige ham God Morgen. Hver eneste Morgen havde hun gjort det.

Op paa Dagen blev han af en Matros kaldt op til Kaptajnen, som fortalte ham, hvad der var sket.

„De siger ikke noget?“ sagde Kaptajnen og saa paa den tavse unge Mand.

Kaptajnen fortsatte: „Hun vilde ganske aabenbart ombord for at stjæle. Som Passager er det altid forbunden med visse Besværligheder. Som Kahytsjomfru derimod gaar det bedre. Jeg tror heller slet ikke, hun vilde hjem til Danmark. Passet lyder ganske vist paa Danmark. Men hos den italienske Konsul har hun samtidig faaet Visum til — Venedig, som vi jo anløber. De skal se, hun var stukket af i Venedig, der formodentlig syntes hende et rigere Marked end Kneipen i Galata.“

Ingeniøren tav fremdeles.

„Den hvide Slavehandel faar Skyld for meget. Det er en god Medekrog, naar det gælder at fiske Medfølelse! Naa, lad os glemme Sagen, Ingeniør!“

Det faldt ham svært.

Endnu den Dag i Dag tænker han bedrøvet og vemodigt paa det syngende Landskab, han en Nat bortførte fra Galata.

Mejeriet Kajbjerggaard.

Fløde-Is af de forskellige Slags anbefales.
ANNANAS — NOUGAT — VANILLE

Udlevering: Søndage til Kl. 9. Helligdage bedes Bestillinger indgivet inden Kl. 6. — Formerne bedes tilbagesendt hurtigst muligt.

Palmehavens nye Parketsal.

Fra og med Søndag den 15. Juni daglig Eftermiddags og Aften-Koncerter samt Dansant.

Skal De reparere ?

Deres Hus eller bygge et nyt Hus ?

— da har vi et stort, velsorteret Lager af Tømmer, Gulvbrædder og Forskallingsbrædder i alle Bredder, Tykkelser og Længder.

Alle vore Brædder er vellagrede og tørre.

Friskbrændt Portland Cement

Mursten, Tagpap og Tagplader sælges til allerbilligste Priser.

Produkten.

Slagteriets Udsalg paa Lindeplads.

Tlf. 45.

Karbonade, Mørbrad og kogt Skinke frisk hver Dag.

Anton Sonnes Byggeforretning

udfører Nybygninger og Reparationer samt alt til Faget henhørende.

Tlf. Allinge 69.

P. Petersen.

Strandhotellet

har aabnet Sæsonen og anbefales det ærede Publikum.

1ste Klasses Varer.

Moderate Priser.

Ærb. Fr. Bidstrup.

Nu trænger Tagene til Tjære!

Vi har Lager af al Slags Tjære i 1/1, 1/2 og 1/4 Td. til billigste Priser

Produkten.

Sommerkjole-Stoffer

i største Udvalg.

Smukke Mønstre i Crepe fra pr. m 70 Øre

Bomuldsmouseline, prima Kvalitet — 88 —

Tobralco, lys- og vaskeøgte i mange Mønstre 195 —

Elegante Mønstre i Kunstsilke — 185 —

Bedste franske Uldmouseliner — 185 —

Et Parti lys- og vaskeøgte Kjole-Bomuldstøj

i smukke, lyse, tærnede og sribede Mønstre

fra pr. m 95 og 100 Øre

Magasin du Nord's Udsalg

ved Victor Planck, Allinge.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,

Dags-Dato, Vekselblanketter,

Visitkort og Takkekort,

Love og Regnskaber,

Sange og Salmer,

Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865.

Chr. Dideriksen, Rønne.

Tlf. 865

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Badningens 10 Bud.

—0—

Formanden for Dansk Svømme- og Livredningsforbund, Hr. Holger Nielsen, giver i Anledning af de mange Drukneulykker, hver Sommer er saa rig paa — følgende gode Raad:

1. Gaa aldrig alene i Vandet.

2. Svøm ikke for langt ud. Det er aldeles ingen Nytte til, og du udsat kun dig selv og dine Medmennesker for Fare, dersom du pludselig gribes af Ængstelse eller af et Ildebefindende, og Kræfterne derved svigter dig.

3. Bader du i en Mergelgrav eller paa Steder, hvor du ikke kender Vanddybden, tag da om Livet et Reb, som en anden — staaende paa Land — holder i.

4. Bader du fra Baad paa dybt Vand, tag da ligeledes om Livet et Reb, som holdes af en i Baaden værende Person. Spring ud og gaa op fra Baadens For- og Agterende ikke fra Siden. Skulde det ske, at Baaden, du er i, kæntrer, bliv da ved den, medmindre du er nær ved Land og er vis paa at du kan svømme ind.

5. Gaa ikke i Vandet lige efter et Maaltid, ej heller efter stærk Anstrengelse (før Lunger og Hjerter virker normalt igen) Mennesker med Tilbøjelighed til stærk Hjerterebank maa ikke bade uden Lægens Tilladelse.

6. Sig til Børnene, at de aldrig i Kaadhed maa skubbe hverandre i Vandet fra Bro eller Baad, og at de aldrig i Vandet maa dukke hinandens Hoved under.

7. Lad dem ikke blive længere i Vandet end højst til det Tidspunkt, hvor den første Kuldegysning indfinder. Paase, at de efter Badet ikke fryser (uvirksomme opholder sig i kølig Luft). Og lad dem heller ikke overdrive Solbade-ne.

8. Tillad ikke Børn — ukendt — med Sejlads — at tage ud paa egen Haand. Giv dem Advarsel mod Kaadheder, dersom de i Robaad faar Lov at ro ud uden voksne.

9. Gaa ikke flere i en Baad, end at I er sikre paa, at den kan bære jer, og overbevis jer om, at Baadens Sider er tætte (ikke har slaaet Revne.) Søg straks Land, hvis Baaden tager Vand ind.

10. Endelig bør alle, ældre som yngre, lære at kunne udføre et korrekt „kunstigt Aandedræt“ (Schäfer-Metoden)

Det „kunstige Aandedræt“, og hvad dertil hører, er lært i Løbet af en halv Time, og sikkert vil de fleste af os — før eller senere i vort Liv — komme til at staa overfor Tilfælde, hvor den hurtige Paabegyndelse af „kunstigt Aandedræt“ kan være af afgørende Betydning for Redningen af et Menneskes Liv.

Huggede og polerede

Gravmonumenter

i Bornholms smukke-

ste Sten til Polering.

Er altid paa Lager til

rimelige Priser.

Forlang Tilbud.

Se min Monument-Udstilling,

Havnegade, Allinge.

Borrelyngens Granitværk.

V. Sørensen.

Vin fra 20-50 Øre pr. hel Fl.

Lav Vin af dansk Frugt. Vi har Forhandling af den danske B. B. Vingær. Vi har alle Sorter paa Lager, ligesom vi er velsorteret i Kurveflasker, Glastragte, Gærrør og iøvrigt alt, hvad der skal bruges til Fremstilling af Vin.

Produkten.

Har De fugtige eller kolde Vægge?

Køb da Insuliteplader, som er ganske fortrinlige til alt, baade Beboelseshuse og Udhuse. Vi har Forhandling og Lager af Insuliteplader, og Priserne er meget billige.

Produkten.